

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **RNDr. Z. V.**

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Lorencem
sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2022, čj. 19692/22/5100-41453-711866,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Martinu Lorencovi, advokátovi, sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 8 262 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“) vedl se žalobcem daňovou exekuci na zaplacení dlužné pokuty. V jejím rámci nařídil exekuci prodejem nemovité věci –

konkrétně žalobcova pozemku parc. č. X, v k. ú. X, o výměře 10 625 m². Dražební vyhláškou ze dne 1. 7. 2021, č. j. 1234722/21/2912-00540-704322 (dále jen „dražební vyhláška“) nařídil správce daně konání elektronické dražby nemovitých věcí podle § 195 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 527/2020 Sb. (dále jen „daňový řád“).

2. Dne 24. 9. 2021 podal žalobce u správce daně podání označené jako „*Odvolání proti rozhodnutí, žádost o prodloužení lhůty pro podání odvolání, žádost o nahlédnutí do spisu a další žádosti*“. Součástí podání byla mj. žádost o prodloužení lhůty k podání odvolání proti dražební vyhlášce.
3. Rozhodnutím ze dne 7. 10. 2021, č. j. 1554890/21/2912-00540-704322 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), správce daně řízení o žádosti o prodloužení lhůty zastavil podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu (*nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon*).
4. Žalobce podal odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
5. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“) podanou dne 9. 8. 2022 a doplněnou ustanoveným zástupcem dne 21. 2. 2023 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce namítá, že mu nebyla dražební vyhláška řádně doručena, a tudíž nemohl vědět o konání dražby. Ve schránce mu doručovatel nezanechal oznámení o uložení zásilky a ani po uplynutí úložní lhůty mu nebyla dražební vyhláška vhozena do schránky. S jejím obsahem se tak seznámil až po konání dražby. Vyplněná dodejka podle žalobce doručení neprokazuje. Tím, že žalobci nebyla řádně doručena dražební vyhláška, mu bylo znemožněno podat proti dražební vyhlášce námitky. Podle žalobce měl finanční úřad reklamovat nedostatky doručování u provozovatele poštovních služeb. Žalobce to udělat nemohl, neboť reklamovat doručování může jen odesílatel (resp. držitel podacího lístku). Žalovaný se nezabýval jeho námitkou, že se s dražební vyhláškou seznámil až 2. 11. 2021. Ke dni podání žádosti o prodloužení lhůty tedy nemohl vědět, jak má reagovat. Pokud nemělo nedoručení dražební vyhlášky vliv na průběh daňové exekuce, nemusel mu ji správce daně posílat.
6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí.
7. Při jednání konaném dne 30. 11. 2023 setrvali účastníci na svých stanoviscích.
8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení, k nimž by musel přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.
9. Podle § 195 odst. 1 daňového řádu *konání dražby nařizuje správce daně dražební vyhláškou. Podle odst. 5 se dražební vyhláška neodůvodňuje. Rozhodne-li správce daně o zrušení konání dražby, doručuje se toto rozhodnutí jako dražební vyhláška. Proti těmto rozhodnutím nelze uplatnit opravné prostředky.*
10. Podle § 196 odst. 1 písm. a) daňového řádu *dražební vyhlášku správce daně doručí do vlastních rukou dlužníkovi.*

11. Podle § 36 odst. 1 daňového řádu *správce daně povolí ze závažného důvodu na žádost osoby zúčastněné na správě daní prodloužení lhůty stanovené správcem daně, pokud byla žádost o prodloužení lhůty podána před jejím uplynutím; za stejných podmínek lze prodloužit i lhůtu zákonnou, pokud tak stanoví zákon.*
12. Podle § 37 odst. 2 daňového řádu *správce daně povolí ze závažného důvodu navrácení lhůty stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně v předešlý stav, pokud před podáním žádosti lhůta již uplynula, a nově stanoví den jejího uplynutí.*
13. Podle § 106 odst. 1 daňového řádu *správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže*
 - a) *osoba zúčastněná na správě daní vzala své podání, kterým se zahajuje řízení, zpět, pokud zákon zpětvzetí nevylučuje,*
 - b) *jde o zjevně právně nepřijatelné podání,*
 - c) *ten, o jehož právech a povinnostech má být rozhodnuto, zanikl bez právního nástupce,*
 - d) *bylo učiněno podání ve věci, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto, nejde-li o rozhodnutí prozatímní nebo předběžné povahy,*
 - e) *nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon, nebo*
 - f) *řízení se stalo bezpředmětným.*
14. Soud rozumí tomu, že se žalobce nachází (zřejmě již dlouhou dobu) v nelehké životní situaci. To však neopravňuje soud vybočit z mezí pravomocí daných mu zákonem. Úkolem soudu je přezkoumat v mezích uplatněných žalobních bodů zákonnost napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 2 s. ř.s.), tj. zejména posoudit, zda byly pro vydání rozhodnutí správního orgánu naplněny zákonem stanovené podmínky, zda je jeho výrok v souladu se zákonem a zda nedošlo v průběhu řízení předcházejícího jeho vydání k porušení procesních práv žalobce způsobem, který mohl mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
15. V projednávané věci došlo k zastavení řízení o žalobcově žádosti o prodloužení lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí o dražební vyhlášce podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu. Důvody zastavení založil správce daně na úvaze, že proti dražební vyhlášce nelze podat odvolání (§ 195 odst. 5 daňového řádu), a tudíž lhůta k podání odvolání „neexistuje“ a nelze ji prodloužit. Správce daně proto logicky ani nezkoumal, zda byly naplněny zákonem stanovené podmínky pro prodloužení lhůty plynoucí z § 36 daňového řádu.
16. Soud je povinen přezkoumat, zda zvolený postup odpovídá zákonu, nemůže však závěry finančních orgánů měnit nebo nahrazovat. Při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí je tedy soud oprávněn hodnotit pouze to, zda byly naplněny zákonem stanovené podmínky pro vydání *rozhodnutí o zastavení řízení*, nikoliv otázku, zda byly dány okolnosti, které by mohly odůvodnit *prodloužení lhůty k podání odvolání*, příp. navrácení lhůty v předešlý stav. Soud musí proto konstatovat, že argumentace, již žalobce přednesl v žalobě i v jejím doplnění, se do značné míry mýjí s důvody zastavení řízení, o něž se opírá prvostupňové i napadené rozhodnutí. Uplatněné námitky týkající se postupu poštovního doručovatele, důkazní síly dodejky, nemožnosti seznámit se včas s obsahem dražební vyhlášky a neuplatnění reklamace doručení zásilky správcem daně totiž všechny směřují k otázce, zda byla dražební vyhláška žalobci řádně doručena, resp. k prokázání tvrzení, že řádně doručena nebyla. Těmito otázkami se však finanční orgány v projednávané věci nezabývaly (a ani nebyly povinny se jimi zabývat), neboť vyšly pouze ze závěru, že z povahy věci lhůtu k podání odvolání proti dražební vyhlášce prodloužit nelze. Ani soud se tedy v tomto případě nemůže důvodností žádosti zabývat meritorně.

17. Jak plyne z § 195 odst. 1 a 5 daňového řádu, proti dražební vyhlášce nelze uplatnit opravné prostředky. Mezi daňovým řádem stanovené opravné prostředky patří bezesporu i odvolání. Proto je zcela správná úvaha správce daně i žalovaného o tom, že odvolání proti dražební vyhlášce není přípustné a „neexistující“ lhůtu k jeho podání nelze prodloužit. I kdyby nakrásně žalovaný žádosti vyhověl, nic by to nezměnilo na tom, že **odvolání proti dražební vyhlášce dle § 195 odst. 1 daňového řádu není přípustné**. Finanční orgány tak správně dovodily, že žádost nelze meritorně projednat a je namíste zastavit řízení dle § 106 daňového řádu.
18. Finančním orgánům lze dle názoru soudu vytknout toliko to, že výrok o zastavení řízení nesprávně opřely o § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu. Podle tohoto ustanovení má být řízení zastaveno, pokud *nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon*. Jak uvádí komentářová literatura, jde o případy, kdy daňový řád (případně jiný zákon) stanoví, že v určitých případech se řízení zastaví, resp. nelze v něm pokračovat. Konkrétně jde například o § 14 odst. 1, § 110 odst. 2, § 111 odst. 6, § 112 odst. 3, § 113 odst. 1 písm. c), § 116 odst. 1 písm. b), § 123 odst. 5 či § 181 odst. 2 daňového řádu (viz např. Lichnovský, O., Ondříšek, R., Nováková, P., Kostolanská, E., Rozehnal, T.: *Daňový řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021.). V projednávané věci jde však o situaci uvedenou v § 106 odst. 1 písm. c) daňového řádu, podle něhož se řízení zastaví, pokud *jde o zjevně právně nepřípustné podání*. Zjevnou právní nepřípustností se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 7. 5. 2008, čj. 2 As 74/2007-55, č. 1633/2008 Sb. NSS, podle něhož za zjevně právně nepřípustnou [dle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů] je možno považovat *pouze takovou žádost, u níž je již na první pohled zřejmé, že jí nelze vyhovět. To především znamená, že tato nepřípustnost musí být patrna již ze samotné žádosti, nikoliv teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování*. Uvedený výklad se sice týkal úpravy obsažené ve správním řádu, lze jej však obdobně aplikovat i na § 106 odst. 1 písm. c) daňového řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2013, čj. 1 Afs 29/2013-35). Možnost prodloužit lhůtu, případně navrátit ji v předešlý stav, zákon umožňuje pouze za podmínek stanovených v § 36 a § 37 daňového řádu. Lhůtu neexistující však nelze prodloužit na základě těchto ustanovení ani jiných ustanovení daňového řádu. Jde proto o podání zjevně právně nepřípustné.
19. Uvedení nesprávného ustanovení, na základě něhož bylo řízení zastaveno, samo o sobě nečiní napadené rozhodnutí nezákonným. Lze odkázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2009, čj. 8 Afs 51/2007-87, č. 1926/2009 Sb. NSS, jenž konstatoval, že *„[p]oužití právního předpisu nebo jeho ustanovení, která na věc nedopadají, je důvodem zrušení přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu (rozsudku krajského soudu), mohlo-li mít za následek nesprávné posouzení pro věc rozhodujících skutkových či právních otázek obsažených v námitkách. Soud nezruší takové rozhodnutí, u něhož je možné bez rozsáhlejšího doplňování řízení dospět k závěru, že i přes užití práva, které na věc nedopadá, by výsledek řízení při užití odpovídajícího práva byl týž.“* To platí i v projednávané věci, neboť pouhé podřazení důvodů zastavení řízení pod nesprávnou část ustanovení § 106 odst. 1 daňového řádu, nic nemění na tom, že podaná žádost byla zjevně právně nepřípustná a řízení o ní bylo zastaveno důvodně.
20. Jediným žalobním bodem směřujícím proti napadenému rozhodnutí je jeho nepřezkoumatelnost, kterou žalobce spatřuje v tom, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, podle níž se žalobce s dražební vyhláškou seznámil až 2. 11. 2021. Jak však plyne ze shora uvedeného, žalovaný nebyl povinen se s ohledem na zjevnou právní nepřípustnost

podané žádosti tímto tvrzením zabývat. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

21. Namítá-li žalobce, že později podané odvolání měl správce daně posuzovat jako námitku podle § 159 odst. 1 daňového řádu, jde opět o žalobní námitku, která směřuje mimo předmět napadeného rozhodnutí. Žalobce sice formuloval podání z 24. 9. 2021 (viz bod 2 tohoto rozsudku) současně jako odvolání proti dražební vyhlášce a současně jako žádost o prodloužení lhůty k podání tohoto odvolání. Předmětem rozhodování v projednávané věci je však pouze žádost o prodloužení lhůty k podání odvolání, nikoliv odvolání samotné. Pouze nad rámec nezbytného odůvodnění tedy soud poznamenává, že jako námitku proti dražební vyhlášce posoudil správce daně dle obsahu žalobcovo podání z 2. 11. 2021 označené jako *odpověď na výzvu k odstranění vad*, jímž žalobce reagoval na výzvu k odstranění vad podání ze dne 24. 9. 2021. Jak je soudu známo z vlastní úřední činnosti ve věci sp. zn. 30 Af 38/2022, správce daně o této námitce rozhodl tak, že ji zamítl pro opožděnost rozhodnutím ze dne 12. 11. 2021, č. j. 1661472/21/2912-00540-707322. Ani toto rozhodnutí však není předmětem soudního přezkumu v této věci.
22. Pouze nad rámec nezbytného odůvodnění soud poznamenává, že otázkou doručení dražební vyhlášky, jež v tomto řízení není rozhodná, se soud detailně zabýval na základě totožných námitek a skutkových tvrzení žalobce v souvisejícím rozsudku ze dne 30. 11. 2023 ve věci sp. zn. 30 Af 38/2022, na jehož odůvodnění nyní pouze pro pořádek odkazuje.
23. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
24. Veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci plynou z obsahu předloženého správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí. Žalobcem označené listiny (vyjádření České pošty, s. p., historický, geografický a ekonomický komentář) a skutečnosti z nich plynoucí nejsou pro posouzení věci relevantní, proto je soud jako důkazy neprováděl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl. Žalovaný byl sice plně úspěšný, ale žádné důvodně vyložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu nevznikly. Soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků řízení.
26. Krajský soud usnesením ze dne 14. 2. 2023, čj. 30 Af 37/2022-101, ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. v takovém případě platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce učinil v této věci celkem tři úkony právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Šlo o převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu], písemné podání soudu ve věci samé, tj. doplnění žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], a účast na soudním jednání dne 30. 11. 2023 v rozsahu nepřekračujícím dvě hodiny [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Ustanovený zástupce nicméně nepožadoval odměnu a náhradu hotových výdajů za písemné doplnění žaloby. Soud je proto přiznal jen za dva úkony právní služby. Soud přesto musí poznamenat, že by nepřiznal odměnu za úkon spočívající v doplnění žaloby, i kdyby ji zástupce požadoval. Důvodem je skutečnost, že zástupce v tomto podání pouze pasivně převzal argumentaci uplatněnou již dříve žalobcem, kterou sice přeformuloval a drobně doplnil, ale z odborného právního hlediska doplnění žaloby postrádá jakoukoliv přidanou hodnotu.
27. Za jeden úkon právní služby náleží podle § 7 bodu 5 aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu odměna ve výši 3 100 Kč. Zástupci dále náleží paušální náhrada

hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby. Zástupce není plátcem daně z přidaného hodnoty, proto mu za jeden úkon náleží 3 400 Kč, celkem tedy za všechny úkony 6 800 Kč. V souvislosti s účastí na jednání soudu zástupci náleží náhrada cestovních výdajů. Ta činí 962 Kč za cestu z jeho sídla v Třebíči do Brna a zpět v délce 134 km (cesta osobním automobilem Volkswagen Passat s kombinovanou spotřebou 5,8 l na 100 km při průměrné ceně pohonných hmot 34,4 Kč/l se sazbou základní náhrady 5,20 Kč za km – sazby dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění vyhlášky č. 191/2023 Sb.). Náhrada za promeškaný čas strávený cestou k jednání soudu a zpět činí dle § 14 advokátního tarifu celkem 500 Kč za pět půlhodin času. Celkem tedy ustanovenému zástupci náleží odměna a náhrada hotových výdajů v souhrnné výši 8 262 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. listopadu 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Milanem Procházkou ve věci

žalobce: **RNDr. Z. V.**
bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Lorencem
sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2022, čj. 19692/22/5100-41453-711866,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2023, č. j. 30 Af 37/2022-190, se opravuje tak, že v záhlaví uvedený nesprávný údaj *Krajský soud v Praze* se nahrazuje zněním *Krajský soud v Brně*.

Odůvodnění:

Soud vlastní úřední činností zjistil, že v záhlaví shora uvedeného rozsudku byl zjevnou chybou v psaní uveden nesprávný údaj o soudu, jenž ve věci rozhodl. Předseda senátu proto v souladu s § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů rozhodl tak, jak je uvedeno shora, a zjevnou nesprávnost odstranil.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. února 2024

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu